

Trollposten nummer 7/2016, 28. juli 2016, årgang 12

I dag - 28. juli - er **sola tilbake på Troll**. Vi har lagt en svært spesiell tid bak oss. Ti uker uten at sola har vist seg. På en måte har vi likevel sett sola - i alle fall lyset fra den. Sola har jo lyst opp månen og sollyset har vi absolutt sett i horisonten. Månefasene er akkurat som hos dere der nord. Forskjellen er bare at månefasene sees som speilbilder av "deres måne". Når månen både i nord og sør blir større og større for hver dag, har den fasong som ne hos dere, men den har fasong som ny her i Antarktis. En bagatell i den store sammenheng. Nå er forresten månen i ferd med å bli mindre igjen, men slikt legger dere kanskje ikke merke til der nord?

I horisonten har vi hver dag sett sollyset fra nord. Det har vært rart å se mot nord og vite at langt langt der nord er dere. Der har dere hatt sol mer eller mindre døgnet rundt. Sola har varmet dere. Her er dere og vi helt i utakt. Sola har *ikke* varmet oss. Temperaturen har ligget mye rundt 30-35 kuldegrader, dog med et par runder med "kun" 15 minusgrader. I kjølevannet av disse "varmeperiodene" oppstod det noe vind, men ellers har det vært stille og stort sett klarvær. For en opplevelse det har vært! Samtidig er det ikke fritt for at vi kan glede seg litt til at hodelykta og balaklavaen snart kan ligge igjen inne på stasjonen. Allerede i morgen - 29. juli - skal sola være synlig her på Troll i hele 1 time og 18 minutter. Og dagen etter - 30. juli - vil sola være oppe enda en halvtime mer enn det! Klyver vi opp på en av toppene her, så vil vi kunne se sola enda lengre. Vi hilser sola velkommen tilbake!

For noen år siden ble kulturprosjektet "Skulpturlandskap Nordland" satt i gang. Hver kommune i Nordland fylke skulle plassere en skulptur i landskapet. På kulturprosjektets hjemmesiden står det: "Skulpturen synliggjør også sine omgivelser, slik at stedet får en ny dimensjon." Vi har laget vår eget skulptur - i Antarktis eget materiale - den hardpakkede snøen. Det er ikke noe tvil om at det å sette seg ned på stolene vil gi alle en ny dimensjon. Ikke bare vil man se landskapet på en ny måte gjennom de endringene som skjer i lyset på noen timer, men man vil også få en følelse av hvor bitende kaldt det kan være å sitte i ro i Antarktis sine egne stoler. Gled dere til å prøve ut dette!

Vi vil nå sende inn en forespørsel til "Skulpturlandskap Nordland" om å få være med i klubben. Videre håper vi på at det nye OVT, nemlig OVT 2016-17, vil følge opp med et ny skulptur neste år. I så fall er vi i ferd med å skape prosjektet "**Skulpturlandskap Troll**".

Tradisjonen tro inviterte vi alle som overvintre på hele Antarktis-kontinentet på **Sankthansfeiring** på Troll. Overraskende nok var det ikke en eneste fra de andre stasjonene som møtte. Det var som et stort slag i magen. Vi kunne ikke annet enn å feire den store dagen helt alene. I utgangspunktet var det ikke en ting i miljøet som minnte om sankthans.

Kreativiteten var det eneste som kunne redde oss. Valget vi falt ned på, var en felles samling inne på den mest innestengte rommet på stasjonen, nemlig biljardrommet. Dette er en ombygd container uten vinduer. Eva og Håkon lagde til en deilig sommerpunch med paraply-sugerør samt gulrotkake-muffins. De pyntet med diverse sommer-remedier som jo kunne minne oss på årsaken til festkvelden. Dette kunne de!

Kampoppsett for bordtennis-turnering var også på plass. Lenge trodde vi at treningen Ulf hadde fått gjennom bordtennis som valgfag på ungdomsskolen skulle gi seg utslag i en seier. Men Trond tok seieren til slutt. Håkon overrasket med å sikre seg bronsemedaljen.

Hver eneste dag passer vi på **brannbilen** vår. For første gang er brannbilen operativ også på vinterstid. Den står parkert inne i et oppvarmet telt i "Stallen". Hver morgen og kveld er ukevakten innom for å se om det er nok varmegrader i teltet og inne i bilen. Vi slipper dermed å engste oss for at vannet i tankene skal fryse. Som en del av øvelsene vi har hver onsdag, kjørte vi nylig bilen ut av teltet, dro brannslanger og gjennomgikk vår egen prosedyre. Det er en prosedyre som vi kommer til å bruke hvis det skulle begynne å brenne på stasjonen nå mens vi er alene i vintersesongen. Vi har prøvd å gjøre oppsettet så enkelt som overhode mulig. Mest mulig står klart slik at det blir færrest mulige trinn som kan gå feil hvis ulykken skulle være ute.

Overvintring på Troll innebærer mest av alt å “holde liv i stasjonen”. I praksis betyr det å oppholde seg på en plass midt i isødet uten å ha en eneste avtale utover arbeidsavtalen og at det serveres mat for de samme seks personene på tre bestemte klokkeslett hver dag. Sagt med andre ord; det skjer ikke de store tingene fra dag til dag. Det betyr at vi må lage mest mulig ut av de små ting. Det er god trening for oss mennesker som vanligvis har så mange muligheter og tilbud i hverdagen.

Det er tradisjon for å lage en ekstra jul midt i mørketida, nemlig **“jul-i-juli”**. Selv om det for noen av oss hørtes rart ut da dette ble nevnt før vi dro fra fastlandet, så kjentes det helt på sin plass nå. Eva og Tori satte igang med adventskalender med fire pakker til hver i løpet av “adventstida.” Alle har fått hver sin T-skjorte med Antarktiskart med påskriften “Vokterne” på ryggen. Forsiden av skjorta har påskrift tilpasset hver og en - godt ispedd intern humor. Det er pakket opp gavekort hos Troll-frisøren og fortellerstund der den som får gaven får velge hva som skal leses. Hvilket dikt Ulf valgte (og som Eva leste), skal ikke nevnes her...

Hver dag etter middag har vi sammen sett Julekalenderen til Asbjørn Brekke. Det var et artig gjensyn fra desember 2015 da denne daglig ble vist på Troll. Med to OVT´ere fra Møre og Romsdal la vi nå til en ny TV-Julekalender, nemlig kalenderen til Kjell “Kjellen” Bigset. Thomas Ryste fra Hovdebygda lager artig kalender full av temperament. Severdig! Den 13. juli overrasket Trond stort med vakker Lucia-sang og servering av Lussekatter. Nærmere en Jesus-skikkelse enn Trond den dagen kommer vi nok ikke til å oppleve på Troll...

Julepyntinga ble gjort samtidig med fredagsvasken den 22. Seinere på kvelden ble det peppekakeverksted der gutta på forhånd hadde laget mønster for å lage både Troll hovedstasjon og verkstedet som peppekakehus. Vindmålerne på taket ble skapt av lakris. Seigmenn fungerte fint som OVT´ere som gjør sin jobb.

Til brunsj på julaften serverte Ulf **julegrøt**. Håkon avslørte allerede etter andre munnfull at han hadde fått det han hevdet var mandelen. Det lignet mest på en del av en tann, men unggutten overbeviste oss om at han ennå ikke har så dårlig tannstand at tennene brekker av litt grøt.

Trond og Tori ble så snurtne at de sammen avreagerte ved å gå på ski for å få tilbake humøret før **julemiddagen**.

Trond var faktisk så desperat at han fylte pulken med stein for å sikre at han fikk ut all frustrasjonen. Det fungerte så godt at da Eva serverte juleribba, var alle igjen tilbake i julehumør. De fleste av oss hadde svelget unna at “de hjemme” ikke hadde tenkt på å sende julegaver til “julaften-i-juli.” Men gaver ble det på alle: far til Knut Ole hadde sendt med en genser til alle mann, Eva hadde strikket ulike luer som alle var merket med “Handmade in Antartica by efu” og Tori ga alle en gave der hver og en kan velge et bilde fra overvintringen som hun skal printe på proff fotoprinter i et format som passer på veggen hjemme. Og på toppen av dette, fikk - selvfølgelig - Knut Ole noen gaver fra kjæresten og fra foreldrene.

Ikke nok med det - første juledag hang det **julestrømper** oppe til alle - fra Eva selvfølgelig!

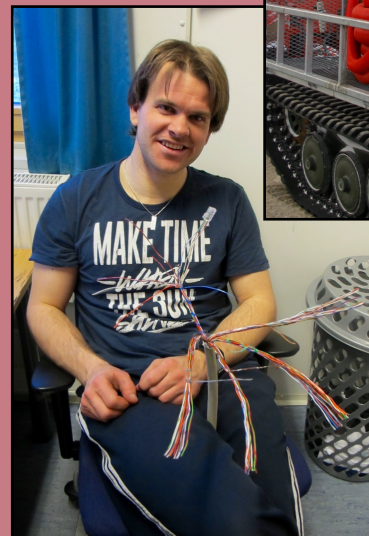

Fire spørsmål fra Troll i slutten av mørketida:

- 1) Hvem sørget for at Islandsupporteren Ulf plutselig ikke lenger fikk muligheten til å se EM-kamper her på Troll?
- 2) Hvilken dag serverte kokken både scampi-wok, kyllingnuggets og biff tartar på Troll hotell til lunsj?
- 3) OVT-2015/16 viser stor omsorg for hverandre. I hvilken situasjon gikk det nesten litt for langt?
- 4) Åh - Ulf - det var ille at det skulle gå sånn. Hva har skjedd? (For orden skyld - han har løst OVT-legen fra taushetsplikten)

Knut Ole Stryse er vår elektriker. Han er den eneste av oss som har rukket å bli kjendis gjennom tida i Antarktis. Sist uke ble den tredje artikkelen om han presentert i Laagendalsposten. De skriver at "Veggligutten" har det fint i Antarktis, men at han savner kjæresten. Det er akkurat slik vi oppfatter det også. Vi kaller han dog mann og ikke gutt ettersom han nå har fått langt hår og ser mindre velpleid ut enn da han ble avbildet i yttergangen hjemme på Kongsberg før avreise. Uansett - han er den mest lekne av oss. Han går gladelig på hendene gjennom korridorene på stasjonen, han jubler når det er behov for brøyting og han baler gjerne med store røde rør som skal trekkes fra den ene bygningen til den andre her på området. Gjennom rørene skal ledninger trekkes slik at for eksempel Blåbo skal få de nødvendige ledningene for å kunne kobles opp mot felles brannvarsling. Det siste er erfaringer Knut Ole tar med seg når han om ikke så altfor lenge skal bli svingersønn på gården hjemme hos Marie. Men det er ikke før etter bryllupet. Vielsen skjer i 70717 i Rollag kirke. Da blir det nok noen tårer nedover kinnene på denne lettrørte gutten, nei mannen.....

Svar på fire spørsmål fra Troll i mørketida:

- 1) Økonomiavdelingen på NF syns vi hadde for store velferdssteder på Troll. De lot derfor være å betale faktura på Sumo slik at overføringene fra TV2 uteble. Det smertet ekstra under den aller svarste mørketid.
- 2) På en helt vanlig tirsdag. Eva skjømmer oss borti. Det ble nesten i overkant mye omsorg da Knut Ole sa "unnskyld" til motspilleren da han tok et poeng under bordtennis-turnering.
- 4) Ulf har heldigvis bare vært "prøvekanin" på gips-kurset her om dagen...

Vi benytter anledningen til å ønske nye OVT (OVT-2016/17) velkommen som lesere av Trollposten. God tur til Tromsø, Svalbard og feltkurs! Til slutt ønsker vi alle andre lesere fortsatt god ferie eller velkommen tilbake fra ferie! Nå er det vi som snart skal bade i sol! Hilsen OVT 2015/16

